

[Alice Faber]

Derimod er jeg meget enig med VS i, at vi får en grundig analyse af de hidtidige erfaringer og en debat i befolkningen og i folkettinget, så vi kan få fastsat nogle nærmere regler for de nuværende teknikker og så vidt muligt også for de fremtidige. Der er heldigvis allerede nogle forskere, der har prøvet at lave teknologivurdering på dette område. Jeg tænker på institut for samfundsvidenskab, der har lavet et udmærket projekt, man har kaldt »Pegasus«. Vi finder ikke, de videnskabetiske komiteer er tilstrækkelige, bl.a. fordi de kun beskæftiger sig med forskningen, så forsøg, behandling og undersøgelser falder uden for deres område. Derudover er deres rapporter ikke prægede af oplysning, som kan bruges i en debat. Medlemmerne har tavshedspligt, hvad der i sig selv ikke virker særlig befordrende for en debat. Det er vigtigt at få klarlagt de store interesseudsætninger i denne udvikling. Vi mener, at problemet bl.a. bliver så stort, fordi vi i vores sundhedspolitik næsten ikke prioriterer forebyggelse, men kører videre med den såkaldte apparatfejlsmodel: er du syg, er det dig, der er noget galt med, og så må vi reparere dig; kan du ikke få børn, skal vi reparere dig – i stedet for at finde ud af at undgå, at kvinder får underlivsbetændelse og f.eks. skedekramper, at mænd bliver sterile, i det hele taget undgå, at mennesker bliver ødelagt på deres arbejdspladser, så de ikke kan få børn. Det nytter ikke at lade forskning og udvikling fortsætte løbet mod mere og mere avancerede og dyre metoder til at reparere på skader og sygdomme, når disse skader og sygdomme med stigende hastighed kommer ind i behandlingssystemets anden ende på grund af de livsvilkår, som vi byder menneskene på arbejdspladserne, i hjemmene, på skolerne osv.

Vi må kræve en øget indsigt i og kontrol med den forskningsmæssige og teknologiske udvikling på dette område. Vi må kræve mere forskning i forebyggende indsatser og ændre de områder, hvor vi ved der er sygdomsfremkaldende faktorer. Vi må nedsætte en kommission, hvis opgave er at følge udviklingen og vurdere de etiske aspekter i forskningen, behandlingen og undersøgelsesmetoderne. Kommissionen skal være bredt sammensat af humanister, jurister, læger og almindelige lægfolk, der har forbindelse til brede grupper i befolkningen. Kønssammen-

sætningen er væsentlig. Alt for mange mænd råder og vejleder kvinder om deres underlivsfunktioner ud fra en snæver teknisk viden. Der skal være fuld offentlighed om arbejdet, og et af formålene skal være at stimulere den offentlige debat.

Indenrigsministerens udvalg er en forløber for en sådan kommission, men det er ikke tilstrækkeligt. Det har jeg også på fornemmelsen at indenrigsministeren selv har indset. Det er for specielt, og dets sammensætning er ikke bred nok. Jeg vil gerne bede indenrigsministeren sige noget fra talerstolen om sammensætningen af udvalget, dets kommissorium og dets muligheder for at være åbent i forhold til offentligheden, mens udvalget sidder. Det synes jeg er vigtigt af hensyn til det arbejde, som helst ikke skulle standse før den 1. oktober. Nu hvor debatten er i gang, vil jeg meget gerne, at den fortsætter. Det vil vi vel alle sammen, for der er ikke de store politiske uenigheder om dette problem. Talerne har været meget enslydende. Det eneste, vi alle sammen beder om, er en åben debat. Jeg ved ikke, om indenrigsministeren har mulighed for at svare mig i dag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort sige, at vi finder, at VS i sit beslutningsforslag rejser nogle meget væsentlige spørgsmål, men at vi ikke finder, at den foreslåede løsning er den rigtige vej. Folketinget må selvfølgelig nøje følge udviklingen inden for alle de nye videnskabelige områder, men vi kan nødvendigvis ikke gå i detaljer. Derfor er det vigtigt, at vi finder nogle veje, der gør det muligt at følge udviklingen og skabe en offentlig debat om væsentlige udviklingstendenser, herunder navnlig om de etiske problemer, der rejser sig. Det er vigtigt, at man sikrer sig nogle kontrolmuligheder, så man kan vide, om de aftalte regler overholdes. Vi ser derfor dette forslag i meget nøje sammenhæng med vort eget forslag om teknologinævn. Af den grund finder vi, at forslaget bør henvises til det særligt nedsatte teknologiudvalg, men vi går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

B 116 er et beslutningsforslag, som kan give anledning til bekymringer med hensyn